

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Загальнодержавну програму "Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини" на період до 2016 року

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2009, N 29, ст.395)

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

1. Затвердити Загальнодержавну програму "Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини" на період до 2016 року (далі - Програма), що додається.

2. Кабінету Міністрів України:

протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом розробити та затвердити заходи щодо виконання Загальнодержавної програми "Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини" на період до 2016 року;

при підготовці проекту закону про Державний бюджет України на відповідний рік передбачати видатки на забезпечення виконання заходів Програми.

3. Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям, органам місцевого самоврядування при підготовці проектів відповідних бюджетів передбачати видатки для фінансування заходів Програми щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини на період до 2016 року.

4. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України

В.ЮЩЕНКО

м. Київ, 5 березня 2009 року

N 1065-VI

ЗАТВЕРДЖЕНО
Законом України
від 5 березня 2009 року N 1065-VI

**ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНА ПРОГРАМА
"Національний план дій щодо реалізації
на період до 2016 року**

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Україна як член міжнародного співтовариства бере участь у діяльності зі створення сприятливого для дітей середовища, в якому гідний розвиток і захист їх прав забезпечується з дотриманням принципів демократії, рівності, миру, соціальної справедливості з урахуванням моральних засад та традиційних цінностей українського суспільства, спрямованих на зміцнення сім'ї та морального здоров'я дітей в Україні.

Підсумковим документом Спеціальної сесії в інтересах дітей Генеральної Асамблеї ООН "Світ, сприятливий для дітей", підписаним Кабінетом Міністрів України 10 травня 2002 року, визначено чотири пріоритетні напрями діяльності: пропагування здорового способу життя; забезпечення можливості здобувати високоякісну освіту; захист дітей від жорстокого поводження, насильства та експлуатації; боротьба з ВІЛ/СНІДом, а також передбачено глобальний план дій, орієнтований на розвиток і захист прав та інтересів підростаючого покоління, і завдання, які світова спільнота має виконувати для дітей та разом з дітьми.

Ця Програма має на меті об'єднати в єдину систему зусилля держави щодо захисту прав дітей.

Розділ II

**МЕТА І ЗАВДАННЯ ПРОГРАМИ,
ОСНОВНІ НАПРЯМИ ЇЇ ВИКОНАННЯ**

Метою Програми є забезпечення оптимального функціонування цілісної системи захисту прав дітей в Україні відповідно до вимог Конвенції ООН про права дитини ([995_021](#)) та з урахуванням цілей розвитку, проголошених Декларацією тисячоліття ООН ([995_621](#)), і стратегії Підсумкового документа Спеціальної сесії в інтересах дітей Генеральної Асамблеї ООН "Світ, сприятливий для дітей".

1. Охорона здоров'я та формування здорового способу життя дітей

1.1. Охорона здоров'я

Мета - створення умов для народження здорової дитини, збереження здоров'я кожної дитини протягом усього періоду дитинства, забезпечення доступу до високоякісних медичних послуг.

Основні завдання:

забезпечення рівного доступу всіх жінок незалежно від місця проживання та соціального статусу до високоякісних медичних послуг, що надаються вагітним, створення умов для безпечних пологів, для чого:

- знизити до 2010 року рівень мертвонародженості на 20 відсотків;

- збільшити до 2010 року питому вагу нормальних пологів до 70 відсотків порівняно з 2007 роком;

- забезпечити до 2010 року народження не менш як 90 відсотків дітей у закладах охорони здоров'я, що відповідають статусу "Лікарня, доброзичлива до дитини";

створення безпечного та сприятливого середовища для розвитку дитини, збереження її здоров'я та життя, для чого:

- сприяти досягненню до 2015 року рівня виключно грудного вигодовування не менш як 60 відсотків дітей віком до шести місяців;

- знизити до 2016 року на дві третини рівень смертності дітей віком до п'яти років порівняно з 1990 роком;

- забезпечити фахове консультування у пологових будинках батьків, у яких народилися діти з вродженими вадами розвитку;

підвищення якості та розширення обсягу медичних послуг, що надаються неповнолітнім дітям, для чого знизити до 2010 року рівень смертності неповнолітніх дітей на 10 відсотків;

здійснення заходів, спрямованих на запобігання дитячій інвалідності та поліпшення стану надання медичної допомоги дітям-інвалідам, для чого знизити до 2010 року рівень смертності

від вроджених вад розвитку дітей віком до одного року на 10 відсотків та дітей віком до 18 років - на 10 відсотків;

здійснення реорганізації системи охорони здоров'я дітей і матерів, надаючи пріоритет розвитку мережі закладів первинної безкоштовної медико-санітарної допомоги, та вдосконалення системи спеціалізованої медичної допомоги відповідно до міжнародних стандартів, для чого:

- забезпечити до 2010 року проведення медичного огляду всіх дітей;

- завершити до 2016 року переоснащення медичним обладнанням дитячих та родопомічних закладів охорони здоров'я, збільшивши виробництво та використання медичного обладнання, яке виробляється вітчизняними виробниками, не менш як у два рази;

забезпечення заходів, спрямованих на лікування дитячих патологій, які на сьогодні не лікуються в Україні, визначення дієвого механізму відповідного лікування дітей у медичних закладах інших країн.

1.2. Протидія ВІЛ/СНІДу, туберкульозу та наркоманії

Мета - обмежити поширення серед дітей ВІЛ/СНІДу, туберкульозу та наркоманії.

Основні завдання:

забезпечення реалізації державної політики у сфері боротьби з туберкульозом, наркоманією, ВІЛ/СНІДом, захисту прав ВІЛ-інфікованих і хворих на СНІД дітей, зменшення небезпеки інфікування ВІЛ-уразливих категорій дітей, для чого:

- забезпечити до 2010 року доступ до відповідної інформації та комплексу послуг для зменшення ризику інфікування ВІЛ, а також до лікування та догляду не менш як за 75 відсотками неповнолітніх дітей, які опинилися в скрутних життєвих обставинах;

- забезпечити зменшення до 5 відсотків показника передачі ВІЛ від матері до дитини;

- забезпечити до 2010 року доступ не менш як 95 відсоткам ВІЛ-інфікованих жінок до послуг із запобігання передачі ВІЛ від матері до дитини;

- забезпечити до 2016 року за рахунок коштів державного бюджету лікарськими засобами для лікування ВІЛ/СНІДу та опортуністичних інфекцій не менш як 90 відсотків хворих дітей;

підвищення рівня обізнаності населення щодо ВІЛ/СНІДу, туберкульозу та наркоманії, формування толерантного ставлення до ВІЛ-інфікованих, хворих на СНІД і наркоманію дітей, для чого:

- щороку проводити в засобах масової інформації всеукраїнську інформаційну кампанію, спрямовану на формування толерантного ставлення до ВІЛ-інфікованих і хворих на СНІД дітей;

- забезпечити до 2010 року інформування 100 відсотків дітей старшого шкільного віку про те, як захистити себе від захворювання на ВІЛ/СНІД;

- проводити наукові дослідження з питань вивчення особливостей поширення ВІЛ/СНІДу серед дітей та можливих наслідків цього захворювання; розробляти вітчизняні засоби профілактики і діагностики ВІЛ-інфекції у дітей та жінок;

- щороку проводити в засобах масової інформації всеукраїнську інформаційну кампанію, спрямовану на формування громадської думки щодо наслідків наркотичної залежності та неприйнятності будь-яких форм розповсюдження наркотиків.

1.3. Оздоровлення та відпочинок

Мета - реалізація права кожної дитини на оздоровлення та відпочинок шляхом запровадження комплексу спеціальних заходів соціального, виховного, медичного, гігієнічного, спортивного характеру, спрямованих на поліпшення та зміцнення стану здоров'я дітей, організацію їх змістовного відпочинку.

Основне завдання - збереження, розвиток та ефективне використання мережі відповідних дитячих оздоровчих закладів, для чого:

забезпечити до 2010 року оздоровлення в дитячих оздоровчих закладах не менш як 50 відсотків, до 2016 року - не менш як 70 відсотків дітей шкільного віку;

забезпечити до 2010 року оздоровлення всіх дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування;

забезпечити до 2010 року оздоровлення не менш як 70 відсотків дітей із малозабезпечених, багатодітних та неповних сімей;

забезпечити до 2016 року обладнання за принципом архітектурної доступності всіх дитячих оздоровчих закладів пристроями для доступу дітей та дорослих із обмеженими фізичними можливостями.

1.4. Фізичне виховання

Мета - створення належних умов для збереження та зміцнення фізичного здоров'я дітей, формування здорового способу життя.

Основне завдання - створення до 2010 року умов для оздоровчої рухової активності дітей в обсязі не менш як 5-6 годин на тиждень.

2. Освіта

Мета - створення рівних умов для доступу кожної дитини до високоякісної освіти (дошкільної, загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної і вищої) для забезпечення розвитку особистості, суспільства і держави.

Основні завдання:

збільшення кількості дітей, які відвідують навчальні заклади;

забезпечення до 2010 року всіх дітей-інвалідів послугами навчальних закладів незалежно від стану здоров'я цих дітей та їх місця проживання і виховання;

забезпечення високоякісними освітніми послугами, для чого:

- запровадити з 2009 року систематичний моніторинг діяльності дошкільних, загальноосвітніх, позашкільних, професійно-технічних і вищих навчальних закладів із визначенням їх рейтингу та щорічним оприлюдненням результатів у засобах масової інформації;

- розробити та почати впровадження з 2010 року нового покоління вітчизняних, зокрема електронних, підручників, навчальних посібників, у тому числі для спеціальних загальноосвітніх шкіл (шкіл-інтернатів для дітей, які потребують корекції фізичного та (або) розумового розвитку), відповідно до сучасного рівня розвитку високих технологій та забезпечити для цього доступ до мережі Інтернет дошкільних, загальноосвітніх, позашкільних, професійно-технічних і вищих навчальних закладів;

протягом 2010 року забезпечити всі навчальні заклади українізованою версією програмного продукту (Microsoft Office тощо).

3. Культурний і духовний розвиток дитини

Мета - розвиток творчого потенціалу дітей, організація їх естетичного та патріотичного виховання.

Основні завдання:

створення рівних умов для доступу кожної дитини до послуг закладів соціально-культурної сфери;

оновлення до 2016 року бібліотечного фонду дитячої та юнацької літератури і періодичних видань для дітей та підлітків у всіх бібліотеках, зокрема в сільській місцевості;

заборона розміщення реклами (крім соціальної реклами) у підручниках, щоденниках та іншій друкованій продукції шкільного призначення;

підвищення рівня естетичного та патріотичного виховання дітей, зокрема, забезпечення до 2016 року працівників соціально-культурної сфери методичною літературою для роботи з дітьми різних груп з питань культурного та духовного розвитку.

4. Захист прав дітей різних категорій

4.1. Соціальне забезпечення та підтримка сімей з дітьми

Мета - створення умов для утвердження в суспільстві сімейних цінностей, матеріального забезпечення сімей з дітьми, забезпечення їх морального здоров'я, виховання відповідального батьківства та запобігання соціальному сирітству.

Основні завдання:

підвищення рівня народжуваності;

подолання бідності серед дітей та сімей з дітьми;

заохочення трудової активності сімей з дітьми, підвищення рівня економічної спроможності сімей з дітьми та посилення їх соціального захисту;

підвищення рівня культури сімейних стосунків і відповідальності батьків за виконання своїх обов'язків шляхом активізації участі батьків у семінарах, тренінгах, що сприяють формуванню сімейних цінностей;

забезпечення розвитку та доступності соціальних послуг для сімей з дітьми;

розроблення та впровадження системи підготовки дітей і молоді до сімейного життя та відповідального батьківства з урахуванням моральних засад та традиційних цінностей українського суспільства, спрямованої на зміцнення сім'ї та морального здоров'я дітей в Україні.

4.2. Запобігання соціальному сирітству, подолання бездоглядності та безпритульності серед дітей

Мета - організація результативної роботи щодо запобігання соціальному сирітству, реабілітації бездоглядних та безпритульних дітей, розвитку сімейних форм виховання дітей, позбавлених батьківського піклування, бездоглядних та безпритульних, схильних до бродяжництва.

Основні завдання:

удосконалення системи соціальної роботи з сім'ями, що мають дітей і опинилися в складних життєвих обставинах;

запобігання соціальному сирітству дітей з раннього віку, сприяння діяльності в родопомічних закладах консультативних пунктів соціально-психологічної допомоги, центрів матері та дитини, для чого:

- запобігати відмові батьків від дітей раннього віку, в тому числі дітей з вродженими вадами розвитку;

- своєчасно виявляти бездоглядних та безпритульних дітей, влаштовувати їх на виховання в заклади сімейного типу та соціального захисту;

- встановлювати статус дитини-сироти або дитини, позбавленої батьківського піклування, не пізніше як через два місяці після виявлення дитини, яка залишилася без батьківського піклування;

удосконалити процес реабілітації бездоглядних та безпритульних дітей та їх сімей, для чого:

- упорядкувати до 2010 року систему обліку бездоглядних та безпритульних дітей (у відповідних організаціях незалежно від їх форм власності);

- до 2010 року зменшити кількість бездоглядних та безпритульних дітей на 60 відсотків, до 2012 року - на 75 відсотків, до 2015 року - на 95 відсотків.

4.3. Соціальний захист дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування

Мета - створення умов для реалізації права кожної дитини на виховання в сім'ї.

Основні завдання:

реформування системи закладів для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування;

розроблення стандартів функціонування системи закладів для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування;

розроблення та запровадження механізму фінансування потреб дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, за принципом "гроші ходять за дитиною";

розроблення та запровадження відповідного механізму із забезпечення дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, якісним та достатнім харчуванням, одягом; забезпечення відповідної профілактики захворюваності та ефективного лікування таких дітей;

приведення у відповідність із міжнародними договорами України процедури усиновлення іноземцями дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, забезпечення ефективного контролю за захистом прав та інтересів дітей, усиновлених іноземцями;

забезпечення функціонування системи моніторингового нагляду за захистом прав дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування;

розвиток сімейних форм виховання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування (усиновлення, опіка та піклування, створення дитячих будинків сімейного типу, прийомних сімей), для чого:

- збільшити до 2010 року втричі порівняно з 2005 роком кількість дітей, усиновлених громадянами України. До 2010 року забезпечити усиновлення 15 відсотків, а до 2016 року - 25 відсотків дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування;

- збільшити рівень влаштування дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, у будинки сімейного типу і прийомні сім'ї у 2010 році - до 40 відсотків, у 2016 році - до 80 відсотків;

- зменшити кількість дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які виховуються в закладах для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, у 2010 році - до 20 відсотків, у 2016 році - до 13 відсотків;

- забезпечити до 2010 року доступ не менш як 95 відсоткам населення до повної та об'єктивної інформації з питань влаштування дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, до будинків сімейного типу і прийомних сімей;

забезпечення захисту прав вихованців закладів для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, для чого:

- ухвалювати рішення щодо збереження житлових та інших майнових прав дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, не пізніш як через місяць від дня надання дитині відповідного статусу;

- забезпечити випускників шкіл-інтернатів, які потребують житла, соціальним гуртожитком, створити умови для їх доступу до психологічних, соціально-педагогічних, соціально-медичних, юридичних, інформаційних та інших послуг;

- удосконалити механізми збереження житлових та майнових прав дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування;

- створити умови для адаптації молоді з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, до самостійного життя та їх доступу до різних видів соціальних послуг.

4.4. Захист дітей-інвалідів

Мета - забезпечення соціального захисту дітей-інвалідів, надання високоякісних психологічних, соціально-педагогічних, соціально-медичних, юридичних, інформаційних та інших послуг

дітям-інвалідам та сім'ям, які ними опікуються; створення умов для реалізації їхнього особистісного потенціалу.

Основні завдання:

створення умов для виховання та догляду за дитиною-інвалідом у сім'ї;

надання допомоги і підтримки дітям-інвалідам, забезпечення їх соціального супроводу з метою самореалізації, для чого забезпечити надання:

- психологічних, соціально-педагогічних, соціально-медичних, юридичних, інформаційних та інших послуг до 2010 року не менш як 80 відсоткам, до 2016 року - усім дітям-інвалідам відповідно до потреби;

- волонтерської допомоги до 2010 року не менш як 60 відсоткам, до 2016 року - не менш як 80 відсоткам дітей-інвалідів відповідно до потреби.

4.5. Захист дітей-біженців, дітей, які перебувають на території України без законних представників, та дітей без громадянства

Мета - забезпечення соціальної адаптації дітей, які є шукачами притулку без супроводу дорослих, та дітей з родин біженців.

Основні завдання:

створення умов для влаштування дітей-біженців, дітей, які перебувають на території України без законних представників, та дітей без громадянства, сприяння їх об'єднанню з сім'ями;

забезпечення доступу дітей, які перебувають на території України без законних представників, та дітей-біженців до навчання (у школі або за індивідуальною навчальною програмою) і програм розвитку особистості.

4.6. Боротьба з використанням дитячої праці

Мета - запобігання найгіршим формам дитячої праці та їх ліквідація шляхом запровадження ефективних економічного, правового і соціального механізмів, спрямованих на запобігання порушенням законодавства щодо застосування праці дітей.

Основні завдання:

розроблення та запровадження механізму взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, професійних спілок та організацій роботодавців, інших громадських організацій, до сфери діяльності яких належить здійснення заходів, спрямованих на боротьбу із застосуванням найгірших форм дитячої праці;

забезпечення реалізації права дитини на захист від економічної експлуатації та від виконання будь-якої роботи, що може бути небезпечною для її здоров'я, стати перешкодою у здобутті нею освіти чи завдавати шкоди фізичному, розумовому, духовному і моральному розвитку, для чого:

- запровадити починаючи з 2009 року систему моніторингу застосування дитячої праці на підприємствах, в установах, організаціях усіх форм власності;

- інформувати населення про ситуацію із застосуванням праці дітей в Україні через засоби масової інформації, а також на підприємствах, в установах та організаціях, навчальних закладах;

- забезпечити надання послуг з фізичної, психічної і духовної реабілітації дітей, які були залучені до найгірших форм дитячої праці;

- забезпечити до 2010 року можливість доступу до безперервної освіти не менш як 70 відсотків дітей, які працюють.

4.7. Ліквідація торгівлі дітьми, сексуальної експлуатації, інших форм жорстокого поводження з ними

Мета - ліквідація торгівлі дітьми, сексуальної експлуатації, інших форм жорстокого поводження з ними; створення умов для ефективної реабілітації дітей.

Основні завдання:

підвищення ефективності профілактичної та роз'яснювальної роботи серед батьків з метою запобігання жорстокому поводженню з дітьми;

удосконалення процедур щодо виявлення дітей, які потерпіли від сексуальної експлуатації, інших форм жорстокого поводження з ними;

створення системи реабілітації та реінтеграції дітей, які потерпіли від торгівлі ними, сексуальної експлуатації, інших форм жорстокого поводження;

забезпечення функціонування системи захисту дітей від жорстокого поводження, проведення відповідної профілактичної роботи.

4.8. Захист прав дітей, які вчинили правопорушення

Мета - профілактика правопорушень з боку дітей, значне зменшення кількості злочинів, вчинених дітьми, приведення умов їх утримання у спеціальних установах для дітей у відповідність із міжнародними стандартами.

Основні завдання:

активізація профілактичної роботи з метою запобігання правопорушенням у дитячому середовищі, для чого:

- запровадити у практику новітні методи та форми роботи з дітьми, схильними до правопорушень;

- підвищити рівень обізнаності дітей шкільного віку з правових питань;

вдосконалення моніторингу щодо:

- стану дитячої злочинності та злочинів, вчинених проти дітей;

- стану дотримання прав, а також створення умов для перебування дітей у приймальниках-розподільниках для дітей органів внутрішніх справ, слідчих ізоляторах, спеціальних виховних установах Державного департаменту України з питань виконання покарань, школах соціальної реабілітації та професійних училищах соціальної реабілітації органів освіти;

забезпечення соціального патронажу дітей, які відбувають покарання у спеціальних виховних установах Державного департаменту України з питань виконання покарань або звільнені з них, для чого:

- забезпечити дотримання прав на житло відповідно до законодавства України для неповнолітніх, звільнених із спеціальних виховних установ Державного департаменту України з питань виконання покарань, а також влаштування їх на роботу чи на навчання;

- вжити заходів щодо зменшення кількості випадків повторного вчинення злочинів дітьми до кінця 2016 року не менш як на 20 відсотків;

- вивчити можливість створення системи ювенальної юстиції в рамках проведення реформи судової системи з метою поліпшення національного законодавства у сфері захисту прав дітей, удосконалення превентивної та профілактичної роботи з метою запобігання вчиненню дітьми злочинів та інших правопорушень, створення ефективної системи реабілітації неповнолітніх правопорушників.

5. Підвищення ролі територіальної громади у вирішенні питань захисту прав та розвитку дітей

Мета - активізація участі територіальної громади у захисті прав та розвитку дитини шляхом залучення представників громади до діяльності в інтересах дітей.

Основні завдання:

запровадження механізму підтримки ініціатив членів територіальної громади в інтересах дітей, для чого органам місцевого самоврядування розробити до 2010 року програми з питань захисту прав дитини та здійснити до 2016 року моніторинг та дати оцінку стану виконання цих програм;

підготовка фахівців соціальної сфери, зокрема, до 2010 року не менш як 55 відсотків, до 2016 року - не менш як 90 відсотків працівників до роботи з активізації участі територіальної громади у захисті прав дітей.

6. Участь дітей у житті суспільства

Мета - забезпечення реалізації права дітей висловлювати свою думку, виховання навичок прийняття соціально мотивованих рішень.

Основне завдання - розвиток у дітей навичок з прийняття рішень, що впливають на їхнє життя, для чого:

сприяти створенню до 2010 року в кожному регіоні циклів телепрограм із сурдоперекладом чи титруванням, радіопрограм, інформаційних видань для дітей, у тому числі на аудіоносіях для дітей з вадами слуху та зору;

створити при кожній районній та міській раді дорадчі органи з представників молодіжних і дитячих громадських організацій.

7. Міжнародне співробітництво

Мета - розвиток різних форм співробітництва з іншими державами, міжнародними організаціями для розв'язання нагальних проблем у сфері охорони дитинства.

Основні завдання:

приведення законодавчих актів України у відповідність із міжнародними нормами, які впливають із відповідних міжнародних договорів щодо захисту прав та розвитку дитини;

забезпечення подальшої співпраці України з Дитячим фондом ООН (ЮНІСЕФ), іншими міжнародними організаціями з питань захисту прав дітей;

сприяння міжнародному співробітництву в рамках програм обміну учнями з метою розвитку їх здібностей і талантів;

укладення нових чи приєднання до чинних міжнародних договорів у сфері захисту прав дитини.

Розділ III

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОГРАМИ

Фінансування Програми здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, бюджету Автономної Республіки Крим, місцевих бюджетів, а також за рахунок інших джерел, що не суперечать законодавству України.

Розділ IV

МОНІТОРИНГ, ОЦІНКА ТА ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ ВИКОНАННЯ ПРОГРАМИ

Координація діяльності органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, здійснення моніторингу та оцінка виконання Програми щодо забезпечення прав і свобод дітей покладаються на Міжвідомчу комісію з питань охорони дитинства.

Інформація про вжиті заходи та досягнуті результати включається до періодичних доповідей України Комітету ООН з прав дитини.

Кабінет Міністрів України розробляє та затверджує заходи на виконання цієї Програми та орієнтовний обсяг їх фінансового забезпечення на наступний рік.

Комплексний моніторинг виконання Програми здійснюється один раз на рік починаючи з 2010 року.

До здійснення моніторингу та оцінки результатів виконання Програми залучаються представники заінтересованих центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських, благодійних організацій.

Результати моніторингу та оцінка результатів виконання Програми оприлюднюються в засобах масової інформації.

Очікувані результати виконання Програми:

запровадження на державному рівні системи захисту дітей та збереження їхнього здоров'я;

створення умов для повноцінного життя в суспільстві дітей-інвалідів та дітей, які потребують корекції фізичного та (або) розумового розвитку, для здобуття ними освіти, для їх подальшого працевлаштування;

активізація процесу формування у дітей здорового способу життя, забезпечення їх широкого залучення до фізичної культури і спорту;

створення системи надання дітям психологічних, соціально-педагогічних, соціально-медичних, юридичних, інформаційних та інших послуг незалежно від місця проживання;

забезпечення збереження та зміцнення матеріально-технічної бази закладів охорони здоров'я, освіти і культури;

реформування системи закладів для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування;

розроблення та запровадження механізму фінансування потреб дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, за принципом "гроші ходять за дитиною";

поширення практики сімейного влаштування дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування;

створення умов для активізації національного усиновлення;

здійснення захисту дітей-біженців;

посилення боротьби з торгівлею дітьми, здійснювання їх захисту від сексуальної експлуатації, інших форм жорстокого поводження;

активізація діяльності органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадськості щодо підтримки сімей з дітьми;

пропагування національної культури та духовної спадщини, національно-патріотичного виховання дітей, проведення роботи з виявлення та підтримки обдарованих дітей;

забезпечення широкої участі дітей у житті суспільства;

активізація діяльності територіальних громад із захисту прав дітей;

забезпечення поширення соціальної реклами та широкого висвітлення в засобах масової інформації питань соціально-правового захисту дітей, дотримання положень Конвенції ООН про права дитини ([995_021](#)).